

č. 561 pres. ai 1920 — srovnej nález nss-u Boh. 3646 adm.), úřad s hlediska svrchu uvedeného výnosu ze 14. ledna 1922 právem odepřel jí i mimořádný přírůstek (diety odbourávací).

Stížnost nenamítá ani nedovozuje, že by s hlediska výnosů, na něž odvolal se úřad, st-lčín uplatňovaný nárok byl po právu, nýbrž dovolává se pro něj jen pozdějšího výnosu min. škol. z 9. října 1922 č. 42.912/22.

Podle posléze zmíněného výnosu (zprávy školského referátu z 15. října 1922 č. 20 na straně 169), odvolávajícího se na § 2 zák. 605/1919, podle kterého vzniká každému učiteli na Slovensko d o č a s n ě p ř i k á z a n ě m u nárok na příslušné diety, nemají tento nárok z učitelů na Slovensko z území mimoslovenského poslaných oni učitelé, na které — v jednotlivých případech (1 až 5), které výnos uvádí, — kvalita dočasně přikázaného nemůže býti vztahována. Nic jiného neobsahuje výnos z 9. října 1922, zejména však neobsahuje dispoice, že by se jím rušily svrchu uvedené výnosy z 12. dubna a ze 14. ledna 1922. Poněvadž pak ani věcně není s nimi v rozporu, zejména pokud jde o předmět sporu, jest zřejmo, že pro posouzení sporného st-lčina nároku nelze se vůbec právem jeho obsahu dovolávat. Již proto jest stížnost v tomto bodu bezdůvodná i slušelo ji zamítnouti.

Č. 4657.

Školství. — Státní zaměstnanci: * Učitelům státních škol středních nepřisluší právní nárok na plný zápočet do postupu do vyšších požitků, pokud jde o dobu odslouženou před aprobací.

(Nález ze dne 30. dubna 1925 č. 5119.)

V ě c: Norbert St. v Brně proti ministerstvu školství a národní osvěty stran započtení služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stěžující si profesor státní reálky nastoupil státní službu středoškolskou dne 16. září 1905, nemaje ani středoškolské maturity, ani předepsané zkoušky učitelské způsobilosti pro střední školy. T u t o vykonal — dosáhnuv dispense od maturity — teprve dne 22. února 1908. Výnosem mor. zsr-y z 8. května 1921 byla mu započtena služ. doba, absolvovaná před zkouškou učitelské způsobilosti, polovicí, veškerá další služ. doba plně (zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., § 6 čl. II. vl. nař. č. 666/1920 a § 9 čl. VII. zák. č. 541/1919.)

Pozdější žádost st-lovu za výjimečné příznivější, t. j. plné započtení služ. doby před aprobací, vrátil žal. úřad nař. rozhodnutím s poznamenáním, že nelze přihlídnouti k žádostem, kde žadatelé byli připuštěni ke zkoušce učitelské způsobilosti jen výjimečně s prominutím příslušných předběžných studií a zkoušek.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami: — —

Stížnost — přihlížeje k normám zák. č. 222/1920 a vl. nař. č. 666/1920 (zejména § 26) — namítá, že není zákonného důvodu pro zamítavé stanovisko nař. rozhodnutí, neboť prý ani výše cit. zákon ani vl. nař. k němu vydané nevylučují s hlediska zaujatého úřadem nikoho z příslušného dobrodiní. Bylo prý tedy v rozporu se zákonem porušeno sub-

jektivní právo st-lovo. Stížnost tak vychází z názoru, že přísluší st-li nárok na sporný zápočet. Avšak žádný ze svrchu uvedených předpisů ani žádný jiný předpis nepropůjčují státnímu učiteli nárok na plné započtení služby konané bez profesorské zkoušky (srovnej § 1 zák. č. 222/1920, § 6 vl. nař. č. 666/1920, resp. § 26 téhož, článek VII. zák. č. 541/1919 a zák. č. 275/1919, § 8, dále starší zák. z 19. září 1898 č. 173 ř. z. a z 24. února 1907 č. 55 ř. z.) a proto jest v tomto směru stížnost bezdůvodná.

Když však odepřením požadovaného zápočtu nebylo dotčeno žádné subjektivní právo st-lovo, jest lhostejno, jaká šetření konal úřad před vydáním rozhodnutí, zdali přihlížel k důvodu, jenž st-le zdržel od složení zkoušky způsobilosti, resp. k st-lově kvalifikaci, čili nic, zda nař. rozhodnutí obsahuje dostatečné odůvodnění a zdali uváděná příčina, pro kterou úřad st-le vyloučil z výhody, jest či není v zákoně vytčeným důvodem povolení výhody zabraňujícím. Proto jest stížnost též bezdůvodná, pokud namítá v různých směrech neúplnost řízení, nedostatečnost odůvodnění a tvrdí, že příčina, pro kterou úřad st-li odepřel výhodu, není zákonným důvodem, jenž by vylučoval poskytnutí výhody.

Č. 4658.

Pozemková reforma: Jaký význam má ujednání učiněné mezi stpú-em a vlastníkem zabraných nemovitostí o rozsahu přebírání zabrané půdy, pro judikující činnost stpú-u stran převzetí zabraných nemovitostí?

(Nález ze dne 30. dubna 1925 č. 6036.)

Věc: Karel S. v B. proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud Vyšín) o oznámení zamýšleného převzetí zabraných nemovitostí.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Při úředním jednání konaném dne 31. ledna 1923 za účelem určení rozsahu provádění poz. reformy na velkostatku B., prohlásil st-l, jenž je majitelem zmíněného velkostatku, že je ochoten nabídnouti stpú-u k provedení poz. reformy zeměd. půdu pro drobný příděl ve výměře as 200 ha a že jest ochoten tuto svou nabídku ještě o 10 ha zvětšiti v případě, že by pro drobný příděl bylo zapotřebí půdy více. Dne 2. března 1923 obnovil st-l svoji nabídku a žádal, aby stpú, přistoupí-li na ni, poskytl mu záruku, že do konce roku 1925 žádné další zemědělské pozemky od panství B. nebude požadovati. Stpú výměrem ze 17. března 1923, prohlásil, že v zásadě přijímá směrnice obsažené v tomto podání a v záznamu o jednání z 31. ledna 1923 za podklad pro stanovení rozsahu, v němž by převzat byl velkostatek B., a poznamenal mezi jiným, že zbytek zeměd. půdy nebude určen k převzetí do konce roku 1925.

Dne 22. července 1924 oznámil stpú st-li, že se rozhodl z jeho poz. majetku převzít nemovitosti zapsané ve vložce č. — mor. desk zem. a ve vložkách č. — — v obci B. č. —, v O., a — —.